

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 22 Iuliu v. 1885.

Rău stă preoțimea noastră și la noi în Transilvania și Ungaria, dar starea clerului mirean de dincolo de Carpați ni se pare a fi cu mult mai precară chiar de cât a celui de dincoaci de munți.

De sigur că la mulți dintre cetitorii noștri li se va părea cam curioasă o astfel de constatare; și cu tot dreptul. Cum? Preoțimea gr. or. a României, ca reprezentanța unei biserici care 'și-a agonisit în decursul veacurilor sute și mii de dotațiuni prin evlavie și prin cucernicia Domnilor și a boierilor, — cum: preoțimea care reprezintă biserica și religiunea statului român, spriginită de acesta în toate întreprinderile ei, — această preoție se aibă o pozițiune mai precară decât clerul nostru din Transilvania, care a reprezentat în trecut cea mai urgisită și persecutată biserică numită schismatică, o biserică, care n'avea aproape nici un isvor de venit afară de prinoasele brute ale credincioșilor, o biserică care cu toată sărăcia sa susținea cu dijme și alte dări neumane pe celelalte biserici ale statului cari monopolisau libertatea conștiinței?!!

Da, e trist adevărul exprimat mai sus, e trist, dar durere așa e. Și stând lucrul astfel nu poate fi de cât un semn îmbucurător, dacă vedem că preoțimea rurală din România spriginită cu toată căldura de mireni, a început și ea a se trezi, și îngrijată de nefericita-i soarte, precum și de decădinta morală a poporului, cari două umblă totdeauna mână în mână, a început a da expresiune dorințelor sale și necesităților reclamate de spiritul timpului prin întruniri publice, prin congrese preoțesci.

După puținele informațiuni, cari le avem, știm, că preoții de mir au ținut două congrese unul la Iași altul la Focșani. Cel dintâiu a primit drept program al conduitei preoților în viitor următoarele 4 puncte: 1. organizarea scoalelor și punerea lor în armonie cu educațiunea și instrucțiunea națională a poporului român; 2. să se pună în armonie legile bisericesci cu cele civile, adică canoanele cu constituția țerei; 3. Controlul neadormit al statului asupra jurisdicțiunei și administrațiunei bisericesci; 4. să se constituie un sinod compus din toate elementele bisericești, arhieriei, preoții de mir și laici.

Când am semnalat mișcarea preoției ca un semn îmbucurător de interesare pentru soarta sa și a poporului, — n'am ținut încă nici decum că aprobăm pașurile și programul ei necondiționat. În genere la punctul 2 și 3 al programului espus ar fi multe de discutat: ele ni se par mai mult nisece vorbe vage asupra cărora nu s'a meditat îndestul,

mai cu seamă punctul 3 devine cu totul superflu și fără înțeles, în cas când se admite punctul 4.

Până la un loc înse le dăm drept preoților; bine fac că se mișcă, bine fac când tind a se ridica. Și de aceia e de regretat că ierarhia bisericești ortodoxe din România se opune cu toată tăria noului curent. Ea voescă să susțină cu tot prețul „status quo”-ul bisericești de dincolo de Carpați, și aceasta mai cu seamă din motivul direcțiunei constituționale ce o iau congresele preoților de mir. Pornirea noastră e anticanonică dic arhieriei; căci voi cereți constituționalism în biserică, până când dreptul nostru canonic e fundat pe principiul ierarhic care eschide principiul constituțional. Ve opresc deci dela ori ce întrunire de soiul acesta, căci prin ele călcați disciplina bisericească, călcați canoanele.

Să ne oprim puțin la aceste păreri ale ierarhiei din România.

Noi credem că ele nici nu's îndreptățite și nici acomodate timpului de ađi.

Nu's îndreptățite.

E lucru știut că biserica noastră își bazează dreptul seu canonic nu numai pe canoanele sinoadelor ecumenice și locale, — ea merge mai departe până la cărțile testamentului nou și vechi, pe cari le privește ca isvoare primitive pentru dreptul canonic. Stând lucrul astfel, deși nu aflăm aproape nici o lege pozitivă nici pentru constituționalism dar nici contra, trebuie se luăm în privire pracsă bisericii. Apostolii pentru alegerea lui Iosif și Matia au aruncat sorti, la alegerea celor 7 diaconi a ținut Petru cătră popor: Alegeți bărbați mărturisii! Aceste sunt tot atâte exemple deși foarte primitive, dar în fine totuș exemple eclatante pentru principiul constituțional.

Nu ni e scopul a face la acest loc un studiu canonic asupra îndreptățirii constituționalismului în biserica noastră, dar adaugem încă numai atât, că biserica gr. or. română din Transilvania și Ungaria când a primit constituționalismul, nu a cređut și nu crede nici ađi că s'a pus pe o basă anticanonică. Și cu tot dreptul, căci calea de mijloc e cea de aur, ea a ținut și litera și spiritul legii. Ierarhia din România se vede a se lega prea mult de literă în contul spiritului, care trebuie să sufere.

Dar neîndreptățită este combaterea constituționalismului și din motiv că spiritul timpului îl reclamă. Înzadar, — s'au convins oamenii, că nu mai merge cu privilegiile, nu mai merge să fie o parte în societate carea să poarte toate sarcinile întregului ear alta care să se bucure de toate drepturile ce-i ofer legile. Îl îndatorești pe individ la impli-

nirea cutărilor și cutărilor sarcini, dăi drept recom-pensă și drepturi corespunđătoare. Ear biserica tocmai pe basa principiilor sale divine, ar trebui să încuragieze cu toată căldura ori-ce întreprindere, care tinde să balanseze raporturile dintre drepturile și datorința credincioșilor și îndeosebi a preoților sei.

În acest punct credem că greșesc ierarhia de dincolo de Carpați. Și nu putem îndestul regreta, că conflictul între ea și preoțimea rurală a devenit foarte acut. În interesul păcii și al binelui comun ar trebui să cedeze și unii și alții. Biserica a fost și este conservativă; așa-i natura ei. Numai că împregiurarea aceasta nu pune nici o stavilă progresului și renovărilor raționale și îndreptățite. Ba din contră conservatismul este, care tinde a aduce în consonanță renovările simțite — cu pracsă, cu legile trecutului. Și chiar și pentru cuvântul acesta e foarte bine că biserica e conservatoare. Prin aceasta i se designă tot mereu și mereu calea de mijloc, care o feresce de estremele atât de periculoase.

În România stau ađi tocmai două estreme față în față, — și e în interesului românismul, ca acele estreme încă de timpuriu să se aducă pe calea cea adevărată, căci tare ni teamă, că dacă va persista încă mult ierarhia pe lângă centralisarea drepturilor sale bisericești, și de altă parte preoțimea rurală va continua cu congresele sale în butul ordinațiunilor mai marilor sei, — se va produce o sci-siune, pentru care tot sêrmana biserică va avea să sufere.

Yff.

Revista politică.

Asigurările de pace dintre Anglia și Rusia se continuă. A scrie ceva pozitiv despre starea lucrurilor este aproape imposibil; căci, lucru caracteristic — ce se scrie din partea rusă se desminte din partea englesă și viceversa.

„Journal de St. Petersburg” ca răspuns la alarma dată ăilele din urmă cu scirea că rușii își sporesc trupele la frontiera afgană, scrie următoarele: Dacă sgomotul răspândit din Londra a avut de scop să pipăe pulsul Europei, trebuie să se scie că această manoperă n'a reușit. Continentul nu e dispus să spriginească ori ce reclamațiune, ce s'ar ridica în numele intereselor și onoarei Angliei. Primirea rece ce s'a făcut pretutindenea alarmei din Londra trebuie să curme această ilusiune. Proba s'a făcut, și politiciii englesi, cari sunt dispuși să tragă foloase din simpatiile, de cari s'ar fi bucurând partida conservatoare, trebuie să scie acum că aceste

FOIȚA.

IN MARAMUREȘ.

DE

Rudolf Bergner.

(Trad. de Yff.)

VI.

Șugatag. — Sate românești. — Înc'odată dreptatea maghiară. — Budfalău și haiducul Pinte. — Scaldă dela Breber. — Cătră răsărit. — Șesul Vissoin sus. — Borsa. — Prăpastia Tătarilor. — Peste granițe.

(Urmare.)

Rentorși la lumina ăilei, ne suride soarele și ne ademenește a intra în vesela natură. Dealurile sunt curățite de nori, numai strașnicul Gutin își mai ascunde bosmuflat căpătăiul. În vreme ce mai înainte ținutul ne oferea o panoramă plăcută, de oarece la stânga noastră se întindea șesul inpopulat al Marei, ear la dreapta cel al Cazului, ne a rămas acum numai priveliștea până la munți, cari ne încungiuă din toate părțile. Telegraful e singurul reprezentant al culturai; ținutul devine tot mai părăsit, nici un copac, nici un dobitoc, nici un om și tot așa ține asta până la granița, până la Kapnik-bánya. Patru

cinci oare călătorești pe jos, pân ce poți da de vre-o comună.

Este un ținut părăsit de Dđeu, acomodat caracterului sêlbatic al oamenilor, cari făcură ca acest unghiu al Maramureșului să stee într'un renume foarte rău. Am ajuns la culme. Departe, jos în vale zace Brebul o localitate amicală cu case risipite. De oare-ce dealul pe care ne mișcăm e plin de suișuri și coborișuri și cu vreme o să surpe toată calea, de present se lucră la poalele dealurilor la o cale nouă.

Când am trecut preste muchia dealului, călăusul meu îmi arată o movilă și povestă, că sub ea zace îngropat un necunoscut. În anul precedent l'au aflat, acoperit de sânge, cu capul crepat, fără pălărie și fără nici un semn; că de unde a venit, încotro a plecat, că cine a fost și de ce l'au ucis — nu se scie. În locul acela l'au și îngropat făcând despre starea lucrului arătare la poliția din Sziget. Cu aceasta s'au gâtat toate, — căci poliției maghiare îi este indiferent, dacă 'și perde viața un român. Ei! și p'aci oamenii is dedați cu astfel de casuri. Nu trecea săptămână, în care se nu se fi vorbit în Sziget de vr'un nou cas de omor sau furt mai mare înscenat pe calea de cătră Kapnik-bánya. Cu deosebire sortiți (verrufen) erau românii din Saplontă localitate ce zace dela Sziget spre apus. Acolo se întâmplau casuri, că ăia mare se furau câte 32 de

vite de pe câmp, și nu arare-ori se vêrsa și sânge. De altmîntre locul acela a fost și scena unei întem-plări romantice. Un Vinez făcu cunoscința unei jidane frumoșice, și ceea ce altora nu le-a prea reușit, adică de a rumpe legăturile de căsătorie a unei jidane, — el a sedus-o și într'o bună dimineață s'au cărat amândoi. Prin unitatea și comunicațiunea cunoscută ce există între jidani, se lăți faima repede despre această răpire modernă în întregul ținut, și când se opri vienesul nostru la popă într'o crijmă, inhățară căți-va jidani pe femeea necredincioasă, o aședară pe un car și o renapoiară soțului. Pe acesta însă după un an de ăile îl ucisere românii din Saplontă. Astfel de stări de lucruri, răpiri și omoruri, erau până bine de curênd în floare și se sfêrșiră abia cu introducerea gendarmăriei.

Gendarmii desvoltară o activitate plină de succes; ei prinseră afară de alții pe un ficior mare și tare dar sêlbătăcit cu totul, care în decurs de căți va ani, a omorit sau străpuns pe vr'o 8 români. La Sziget a fasionat acusatul, și a eșit astfel la lumină, cum de s'a putut, să înfrice regiunea atât amar de timp fără de a fi pedepsit de nimeni. El plătia contribuție de 30 fl. anual comisariului de poliție Feuerstein, — ca să nu facă gură, — și acesta la rëndul seu apoi nu se mișca. Acum stau la ămbra și unii și alții, ficiorul, comisariul de poliție Feuerstein și pandurii sei. Că se întemplă astfel de glume la po-

simpatii aparțin mult mai mult operei păcii. Până aci diarul rus. De altă parte diarele engleze susțin că concentrările de trupe rusesci la frontăriile afgane nu sunt nici decum așa neînsemnate precum s'ar crede; ele învinuesc Rusia, că pregătesce cu tot dinadinsul războiul. Cu toate aceste scirile comunicate de ele sunt cu reserve ca să nu împedec mersul pertractărilor.

Cât va mai dura hărțuiala aceasta diplomatică, ce sfârșit și urmări va avea, acum încă nu se poate prevedea; ce se știe, este că diplomația europeană se pare a se fi saturat de ea, și s'a ridicat deja mai multe voci în contra ei. Europa ar voi să vadă ceștiunea finalizată. Cu toate acestea trebuie să înregistram ca un rău augur de pace curtoasia deosebită ce o arată noul cabinet Salisbury față cu Turcia. Împrejurarea, că Turcia cea mult batjocorită de englesi, acum ca din senin începe a fi considerată poate prea mult, ne face a crede că Anglia voese să 'și angajeze simpatiile Turciei, a cărei prietenie în cazul unui război cu Rusia are foarte mare valoare în ochii ei.

Și nu e o simplă presupunere; se comunică pozitiv din Londra, că lord Salisbury a declarat ambasadorului turcesc, Mussurus-pașa, că nimic nu va face în Egipt fără consimțământul Sultanului și că e hotărât să evacueze țeara, de și nu poate să fixeze de pe acum un termen pentru aceasta; pe de altă parte diarul turcesc *Tarik* a publicat o scrisoare a dlui Bourke, subsecretar la ministerul engles de externe, în care acesta spune că are cele mai viue simpatii pentru Turcia și că doarește s'o ajute ca să reintre în exercițiul legitamelor sale drepturi. — Înțelege ori-cine, că un subsecretar de stat nu-și poate permite să spun asemenea cuvinte, cari echivalează cu o linie de conduită, fără a se crede autorizat la aceasta.

Ca și Gladstone, Salisbury nu pune nimeni termen evacuării Egiptului; dar el se angajiază să nu deslege problema egipteană decât cu învoirea Porței și respectând drepturile ei.

Afară de aceste ițele se incurcă în Asia și mai rău.

Un diar engles anunță că în Cabul a izbucnit o revoltă. E drept că scirile alarmatoare din timpul din urmă nu s'au adeverit; dar consecuența cu care se repetă dă de gândit.

O rescoală a Afganilor contra Emirului lor, fără îndoială c'ar avea o însemnătate decisivă asupra negocierilor anglo-ruse. Pentru cabinetul engles, o schimbare de domnitor în Cabul ar fi o încurcătură din cele mai serioase. Anglia ar fi deslegată de angajamentul ce a luat către Emir d'a-i păstra Zulficarul; situațiunea ar fi însă cu totul schimbată.

Astăzi, Anglia are în Afganistan cel puțin un om sigur, un om legat, care nu poate trece de partea Rusiei — cel puțin pentru moment. Ce-ar fi însă c'un nou Emir ieșit din revoltă?

După cât se pare, Afganii nu prea se împacă cu Abdurahman și aceasta nu poate însemna decât că ei nu sunt mulțumiți de situațiunea actuală sub patronajul Angliei.

Urmare logică: dacă o revoluțiune va izbucni, această revoluțiune va lovi în Abdurhaman politica englesă și rezultatele ei vor fi ostile Angliei.

Înaintările franceze la fruntăriile chineze măresc prea tare influința Franciei în aceste părți, trebuie deci s'o șicanăm și să o împedecăm pe orice cale diplomatică, — și-or fi dicând puterile jaluze de politica chineză a Franciei. Au căutat după om și

prilegiu. Ochii cancelarului de fer căci nu se poate tăgădui că de aci a ieșit impulsul — au dat de nefericitul papă, pe care 'l voese a' pune întră China și Francia. Eată ce scrie „Jurnal des Debats“ în materia aceasta: Întră China și Vatican s'au început negoțări, al căror rezultat va avea de sigur cele mai grave consecințe pentru prestigiul și influința Franciei în estremul orient. Până acum Francia luase asupra ei grija de a proteja misiunile catolice din China și din toată Asia orietală și Vaticanul n'avea în aceste țări nici un agent diplomatic. Această stare de lucruri e pe cale de a se schimba. China și curtea pontificală, cedând presiunii exercitate asupra lor de către cei interesați de a submina influința franceză în estremul orient, și ascultând poate și de un sentiment care le îndeamnă și pe una și pe alta să facă o opozițiune mascată Franciei, sunt pe cale de a stabili definitiv între dânsle relațiuni diplomatice regulate. China și a exprimat dorința de a vedea misiunile catolice puse sub protecțiunea unui nunciu acreditat la Peking. Vaticanul, nu poate vedea de cât cu satisfacțiune luându-se protecțiunea intereselor catolice din mâinile unei țări „care persecută biserica în Europa și vrea s'o ocrotească în celelate părți ale lumii“. China e gata să trimită la Roma un agent diplomatic ca să o reprezinte pe lângă Vatican sau să însărcineze cu această misiune pe unul din miniștrii sei din Europa.

„Noul trimis chinez, despre care se zice că va sosi în curând la Paris, se numește Hsu-Ta-jeu (Ta-jeu e un titlu care înseamnă mare nobil). El reprezintă China la Berlin de mai bine de un an. Când s'a întâmplat incidentul de Bac-Le el era pe drum spre Europa și aducea cu sine scrisorile de acreditare pe lângă președintele republicii; în urma evenimentelor însă a rămas în Berlin de asemenea acreditat. Hsu-Ta-jeu este un literat distins și are rangul de mandarin de clasa a treia; până în anul trecut n'a ocupat nici un post diplomatic, nici n'a mai fost în Europa“.

„Pester Lloyd“ comunică știrea că ministrul president al României dl I. Brătianu va călători în zilele aceste la scâldile dela Marienbad, oprinduse pe un timp mai scurt în Pesta și Viena, unde va conveni cu persoanele diplomatice ale monarhiei. Din incidentul acesta „N. Fr. Presse“ într'un articol publicat la locul prim, își exprimă dorința, ca cercurile mai înalte din cele două capitale, să nu intre-lase a pertracta cu premierul României asupra renoirii convențiunei vamale dintră Austro-Ungaria și România care expiră în anul următor. Mai cu samă însă recomandă României, de a stărui pentru renoirea convențiunei, ca să nu se producă conflicte serioase și în relațiunile ei cu Austro-Ungaria, asemenea împărțierii de tot acute ce există ađi întră ea și Francia. Aceasta nu i-ar putea fi României defel spre folos, ba din contră i-ar putea aduce cele mai mari daune, ăice „N. Fr. Presse.“

Starea recoltelor în România.

— Seceratul cerealelor, grâu oarze mai cu samă se poate privi ca terminat într-o mare parte a țerei; chiar dintre ovăsuri multe s'au recoltat. În general timpul a fost priincios pentru secerat; a ploat puțin, ast-fel că grânele n'au suferit alterațiune. Căratul la arie asemenea s'a putut face pe timp bun. Această împrejurare a urcat mult calitatea produselor, pentru că și-au păstrat fața și greutatea.

Agricultorii care s'au grăbit și au dispus de brațe, începuseră chiar treieratul în cele din urmă zile ale lui Iunie. Intre cinci și zece Iulie mașinile de treierat lucrau în mulțime de exploatațiuni grele. Treieratul s'a făcut și se face bine; mașinile lucrează mult, căci grâul și orzul sunt bine uscate.

— Grâul, în general vorbind, este de calitate escelentă, față frumoasă, greutate aproape de maxima în multe exploatațiuni. Câți-va proprietari ne-au comunicat că au dobândit o chilă și jumătate de grâu la pogon trăgând 62—63 libre. Am primit înștiințarea și pentru două chile la pogon. Aceasta nu poate fi producțiune medie: cred că se poate conta pe o chilă la pogon.

Orzul produs are față recomandabilă și greutatea multămitoare. Ni s'a comunicat producțiune de 1 1/2 chilă până la 2 1/2. Cea din urmă cifră credem că este excepțională, după cât am putut constata în mai multe județe.

La începutul lui Iuliu sosise deja grâu nou la Brăila; ni s'a spus că s'a oferit deja 85 lei pentru chilă de întâia calitate. Negreșit că în raport cu alți ani prețul este scăzut; cu toate că sperăm într-o urcare, totuș chiar cu acest preț, ținând seamă de împregiurări, nu am avea a ne plânge. Agricultorii nostri trebuie să înceapă a se deprinde cu prețuri mai scăzute de cât atunci când nu întelneam pe piețele Europei o concurență atât de mare ca cea de astăzi. Legea ofertei și a cererii este necruțătoare pentru agricultură ca și pentru industrie, când nu este contrariată prin drepturi de vamă.

Scăderea prețurilor trebuie să ne deștepte asupra două puncte; întâi, să dăm mai multă îngrijire culturilor pentru a produce mai mult pe aceeași suprafață; al doilea, să nu negrijim atât de mult economia vitelor și industriile anecse ale agriculturii. Ferma română, trebuie să înceapă a deveni și usină, în marginea împrejurărilor.

— Recolta principală rămase pe câmp, porumbul se află mai preste tot locul, în cea mai înfloritoare stare. Semănăturile timpurii și oazele înfățișează cea mai lucioasă vegetațiune. Din nenorocire porumburile puse târziu, cu toate ploile au rămas mici; vor crește încă, însă puțină speranță de a recolta ceva. Sufere cineva când alături cu porumburi înalte, vede altele de abia de o palmă. Nu scim cum să ajungem a face să dispară împregiurările, cari fac să întârzie semănăturile, căci paguba este mare pentru indiviți.

La 10 de Iuliu multe porumburi începuseră a lega; am vădit semănături cu trei și patru sticleți pe un cocean. Porumburile din orașe puse timpuriu și în pământuri grase rodiseră la începutul lui Iuliu; se vinde porumbul fert de pe atunci.

Totul ne face a spera într-o abundentă recoltă de porumb, atât ca calitate cât și ca cuantitate. Mulțumirea nu poate fi decât generală, atât pentru că hrana populațiunei rurale este asigurată cât și că porumbul a devenit astăzi un articol de export foarte important.

Recolta fasolei promite mult; am audiat mulți agricultori din Buzeu, Brăila, Ialomița și airea felicitându-se. Acea ce este îmbucurător este împrejurarea că cultura acestei prețioase leguminoase începe a se lăți: semne bune pentru varietatea în semănături și pentru export.

Fâneațele, considerate ca pierdute înainte de ploi, au recăpătat puterea în foarte multe localități fânul

liția din Sziget, se înțelege îndată ce vom considera brutalitatea ei, — despre care vorbească casul următor. Acuma-i anul petrecându-și — se căftăni directorul de poliție Kovassy într-o cărcimă, unde din întâmplare se afla și un alt ofician. Se apucară amândoi de ceartă, și directorul de poliție îl amenință pe colegul seu, că dacă nu va tăcea din gură, îl va pune la umbră. Oficiantul nu tăcu, și directorul de poliție îl duce la magistrat, unde apucându-și jertfa a mână, îi dete câte-va lovituri strajnice peste cap și trup. Ear după aceea dispuse, să-l culce jos și la porunca lui 2 panduri îi măsurară treizeci de lovituri de baston. Mort de jumătate îl așezasă pe bietul om într-o închisoare de vagabunđi; amicabilul director fu însă tras la cercetare disciplinară și suspendat din oficiu.

Nu se poate nega, că în marea Ungaria mai există și ađi diferite instrumente mai mici de tortură. Astfel a fost condamnat comisariul Csanády acum câți-va ani la tribunalul dela Teresiopol, și împreună cu el 2 grijitori de temnițe, de oarece așezând pe nisce bătrâni în capră și espunându-i cu tălpile goale la ferbințala unei sobe, i-au ținut în starea aceasta cinci minute, ca să-i facă să mărturisească după placul lor.

Într'aceea am sosit la o casă singuratică, este locuința grijitoriului de drum. Ambii, — adestă și

grijitoriul și nevastă-sa sunt duși de acasă; dar 2 români de pe lângă drum ne ajutorează în modul cel mai plăcut. Unul dintre dânsii, — a cărui familie asemenea altor multe de pe aci, de sigur în urma invasiunilor tătărăști, — a primit boeria, — se ridică și deschide cu ușurință ferestruica. O pisică curățitică își scoate capul și dispore îndată cu câteva sărituri; ear omul nostru intră în lăuntru și în scurt timp se întoarce cu câteva ouă. Un pătrar de oară mai în colo se află un birt jidovesc, unde ne putem servi cu rachiu și pâne. Niște feciori de român șed cu un aer nemeșesc pe lângă noi și în constiința demnității lor, ne pipăie colegial. Spre apus lângă o ridicătură se ved diferite zidiri. Ele ne indigita locul, unde se aflau băile de argint dela Cerapia și Fotos, cari erau proprietatea unei societăți vieneze, ear acum stau neglignite. Cei din Sziget cred că continuarea exploatarei s'ar putea face și cu 5000 fl., dar eu sunt de părerea, că munca aceasta puțină dobândă ar aduce.

Scâldile dela Breb zac într-o vale tăcută la poalele puternicului Gutin, pe care 'l a curățit soarele amedii de nori. Edificiile de scaldă sunt amicabile tot astfel sala de mâncare și cartirile. Apa din isvor are un gust aspru de pucioasă, dar e sănătoasă și vindecă. Oaspeții sunt peste vară 3—400, cari de regulă sunt jidani, — ađi însă lipsesc încă cu totul.

Dar femeile române îi dau tabloului viață. Ele tăbăresc în costumele lor pitorești la isvoare și prânzesc malai și clisă. Ochii lor negrii luminează, sinurile undulează, coșitele negre strălucesc, ear ele ascultă la vorbele unei babe, care vorbesce în versuri de un cuprins adese frivol, chiar și cu noi se înțelege baba numai în versuri silind-ne să-i arătăm complăcere. Se vede din conduita femeilor acestui ținut că ele sunt cu drept cuvânt șortite pentru libertate secsuală; purtarea lor e arogantă, liberă și destrămată. Și până ce la ruteni trebuie se cauți după o femeie frumoasă, aici trebuie să umblii până îi afla o figură hîdă. Bărbații acestui ținut sunt cu mult mai puțin frumoși, tipul lor e sinistru și aspru, și pe lângă aceea 's un gen sălbătăcit și stau în veste rea. Preste tot însă românii sunt neasemenat mai inteligenți ca rutenii, femeile lor pregătesc nu numai îmbrăcăminte, dar și cuverte de pat, covoare și tot soiul de țesături. Afară de aceea românul acestui ținut trece de un om, ce cuprinde ușor cu mintea, și în tot casul încâtva de viclean și laș. Dacă mai considerăm capacitatea extraordinară de înmulțire a lui, ajungem la conclusiunea, că acest ram îndepărtat al poporului român încă tot continuă de a fi mai capabil de trai decât Rutenii.

(Va urma.)

se cosise în cele dintâi zile ale lunii curente. Chiar la Munte, la Predeal începuse cositul dela 8 din Iuliu.

N'avem mult de dis pentru plantele tecstile, inul și cânepa, căci din nenorocire ambele sunt ca și oropsite. Vom cita cu toate acestea faptul următor: Directorul acestei Reviste a semănat în primă-vară ca la trei pogoane de cânepă de Bolonia, în pământ gras și arat de două ori. Pe la cinci din Iuliu aceea stă cânepă avea o înălțime de deuce palme, iar cânepa ordinară a țeranului de abia era de patru palme. Să se noteze că cânepa dlui Aurelian de abia începe a înflori, pe când cea de țeară era mai de cules, (cânepa de vară). Negreșit că lucrarea pământului și calitatea sa a contribuit mult la aceasta. Vegetațiunea viguroasă; nu se poate însă constata și influența sămânței de cânepă. Țeranii credea că este sălbatică și declara că n'a vădut nici o dată cânepă semănată crescută atât de înaltă.

De mult se recomandă introducerea sămânței bune și a cânepii din Bolonia în special; bine că ne-am deșteptat și acum. Lucrul de căpetenie este ca să se imprăstie sămânța de Bolonia între țărani. Această sămânță costând cam mult ar fi mai nimerit ca guvernul să dispue a se semăna pe moșiile sale câte-va mii de pogoane și să împartă sămânța gratuit sătenilor. „Economia Națională.”

Din public.

Subscrisul fiind transferat dela judecătoria cercuală din Seliște la tribunalul din Szegedin, și din cauza scurtimii timpului neputând satisface pe cale privată obligamentelor prietinesci, cari me leagă de numeroșii mei cunoscuți din Sibiu, Seliște, Mercurea, Nocrichiu și jur, — îmi i-au voie a 'mi lua în numele meu și a familiei mele pe calea aceasta dela toți un rămas bun.

Sibiu în 2 August n. 1885.

Ioan Zacharie,
v.-notariu.

Varietăți.

* (Denumire.) Maiestatea Sa Cesaro reg. s'a îndurat prea grațios a denumi la propunerea ministrului de interne de comite suprem al comitatului și cetății Clușului în locul contelui Coloman Eszterházy repășit de bună-voie, — pe baronul Samoil Iósika.

Comitele repășit fu decorat cu crucea de cavalier a ordului Leopoldin, drept recunoștință pentru multele sale merite agonisite pe terenul administrațiunei publice. Totodată comitele Eszterházy fu denumit intendant al teatrului din Cluș.

* (Hymen.) Dl Petru Roșca protopresbiter ales al tractului Turdei, 'și-a serbat cununia Duminecă în 21 Iuliu v. în Apahida cu domnișoara Luisa Maxim fca fostului administrator protopresbiteral din Apahida.

* (Hymen.) Domnul I. G. Bibicescu, redactor la diariul „Românul” în 18 a lunii curgătoare și-a serbat cununia cu dna Bibicescu născută Cuțarida.

* (Convocare.) Adunarea generală a despărțământului VII al asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român se va ținea în anul acesta la 4/16 August în Vidra de mijloc la oarele 11 a. m.

Aducându-se aceasta la cunoscința onoratului public din jur, este rugat a participa la această adunare.

Din ședința comitetului ținută la 15/27 Iuliu 1885. Abrud, în 10/31 Iuliu, 1885.

Ioan Gall direct. Ivan Tërnavescu secretariu.

* (Convocare.) Membrii „Despărțământului VI” al Asociațiunei transilvane, precum și toți aceia, cari se interesează de înaintarea scopului Asociațiunei noastre, sunt invitați a se întruni în adunarea generală, ce va avea loc în opidul Deva, la 6/18 August a. c. la 11 oare a. m.

Deva la 29 Iulie 1885 st. n.

Francisc Hosszu Longin, Ioan Papiu, actuariu. direct.

* Doctorul Obedenaru a fost înmormântat Sâmbătă la oarele 3 după ameați.

Onorurile militare au fost făcute de regimentele 3 și 4 de infanterie, de regimentul al 3 lea de roșiori și de o baterie de artilerie.

Carul funebru era acoperit de buchete de flori printre care am observat astăzi pe acele ale M. S. Regelui, Academiei române, Spitalului de copii, d-nei Maria C. Roseti, fraților și soției defunctului etc.

M. S. Regele a însărcinat pe dl adjutant maior Negel să-l reprezinte la această tristă ceremonie.

Dnii ministrii Sturdza, Nacu, Radu Mihaiu, dl N. Crețulescu, ministru plenipotențiar al României la Petersburg, dnii I. Kalenderu, Beldiman, Moruzzi, colonel Algiu, drier Felix, Nichita, Drăghicescu, Boi-

cescu, dnii A. Pencovici, V. Rosetti, C. Stăncescu și alte multe persoane amici ai defunctului au urmat rămășițele regretatului Dr. Obedenaru până la ultimul locas.

D. Dr. Boicescu a rostit un discurs la biserica sf. George.

* (Generalul Grant.) La 23 Iuliu st. n. a murit în New-York generalul Ulisses Grant, în vârstă de abia 63 ani.

Generalul Grant e una din figurile mari ale poporului american, unul din personajele cari pot fi privite ca refundatoare ale marelui republice.

Întrât în vârstă de 17 ani în academia militară din Westpoint, la 21 ani era locotenent și căpitan la 24, în urma faptelor strălucite sevrșite în resboiul mecsican. La vârstă de 32 ani, sătul de neofositoarea vieața a oficerului în timp de pace, Grant părăsi în 1854 servițiul militar, pentru a reintra în 1861, după izbucnirea resboiului civil, ca colonel al regimentului 21 de voluntari. El se arătă atât de capabil și activ, în cât în anul 1862 era deja înaintat la gradul de general-maior. În 1863 el reuși după patru luni de asediu, să ia Vicksburgul, dând astfel resboiului prima întorsătură favorabilă. În acest timp comandantul suprem al armatei statelor de Nord, generalul Rosenkranz își perdu situațiunea prin înfrângerile ce suferă; Grant fu numit mai întâiu comandant al armatei de vest și apoi, în 1864, comandant suprem al armatei; întrun an de zile, el încungioră armatele sudului din toate părțile și le sili să se predea.

Ast-fel, Grant puse capăt sângerosului resboi, care amenința să ruineze republica și s'o sfășie în două bucăți. Gloria lui Grant fu încă mărită prin faptul că, cu resboiul civil se leagă, desființarea sclăviei.

În acest moment, generalul Grant, fu la apogeul carierei sale. Congresul îi votă o recompensă națională de 250,000 dolari și poporul întreg, fără osebiri de politică, îl venera.

Partida republicană care domnea atunci și care simța că puterea îi scapă, își puse în gând să explozeze strălucita situațiune a lui Grant pentru a-și repara prestigiul pierdut. După multe stăruinți, Grant primi să fie ales la președinte. El ocupă scaunul președințial dela 1869 până la 1873, când fu din nou ales pentru un period de patru ani.

Dar, Grant nu era om politic, și mai puțin om de partid; nepriceperea sa în trebile statului fu exploatată de intriganți, și mai cu seamă de așa numită clică de aur din New-York, așa că steaua ilustrului general pâlă mereu. Deși nu se poate privi ca vinovat, totuși dela el datează încurcăturile financiare ale republicei și dezvoltarea la extrem a demoralisării administrative.

Ca un eveniment în viața lui Grant trebuie notată călătoria ce făcu în Europa și care fu o adevărată călătoria de triumf.

Generalul n'a împlinit încă 63 ani; el moare de cancerul limbei, după lungi și amare suferinți.

„Telegraful”

* (Necrolog.) Nicolae Sopa, proprietariu în Sibiu reposă după lungi și dureroase suferințe Sâmbătă dimineața la 1/3 ciasuri în vârstă de 37 ani, împărțit cu sfintele taine.

Partea pământească a defunctului s'au pus la odichnă eternă Luni 3 August la 3 1/2 ciasuri d. a. în progadia bisericeii gr.-or. din suburbiul 'de jos. Fie-i țărâna ușoară!

* (Cele mai mari biserici din lume.) Neamțul cu cunoscuta sa paciență a compus un catalog de date statistice, despre numărul indivișilor pe cari îi pot cuprinde diferitele biserici mai mari în sinul lor. În urma scrutărilor sale a constatat că: În catedrala sftului Petru din Roma încap 54,000 oameni. După ea urmează biserica sftului Pavel tot de acolo cu loc pentru 38,000, catedrala din Milano pentru 37,000, domul dela Colona pentru 30,000 de persoane. Vine apoi biserica sf. Paul din Londra și biserica Petroniu din Bologna cu loc pentru câte 25,000 de persoane, Aja Sofia din Constantinopol pentru 23,000, asemenea și biserica sftului Ioan din Lateran, biserica sf. Stefan din Viena și domul dela Pisa pot cuprinde câte 12,000 de persoane în sinul lor. În biserica sf. Dominic din Bologna intră 11,400, în biserica femeilor din München intră 11,000 și în fine biserica San-Marc din Veneția poate cuprinde 7000 de indiviși.

* (Șovinism.) „Românului” i se scrie din Tușnad. „În urma unui ucas al sub prefectului din Csik-Szereda, de care comitat se ține și baia Tușnad, este absolutamente interdis de a mai exista în Tușnad vre o inscripție, firmă sau anunț în altă limbă decât în cea ungurească. Acest ucas n'a rămas numai pe hârtie ci s'a executat ad literam. Astfel au fost distruse de însuși organele administrative manu propria toate firmele scrise în limba română sau germană. Tușnadul nu mai are oteluri, restaurante,

promenași etc. etc. ci numai vendeglő, étterem, sétaterem.

„Mai nostim a fost lucrul ce la pășit doctorii băilor. Firmele lor cu inscripția: Furdő orvos Ba-dearst doctorul băilor, în cele trei limbi ale patriei au fost mutilate, distrugând cuvintele nemțesci și românesci și lăsându-le bieților doctori numai titlul de orvos. Caracteristică și totdeodată și comică a fost situațiunea comisariului de băi, care cetind titlul de „Medicinae universae doctor X” a voit cu ori ce preț se delătoreze și cuvintele „Medicinae universae” din firmă creșd că sunt românesci și bietul doctor a fost silit se facă lungi esplicări, până să înțeleagă deșteptul funcționar că acele cuvinte sunt în limba străbunilor nostri.”

* (Esposiție.) În cercurile săsești de aci se plănuește înscenarea unei esposiții de poame și de flori, apoi a unei esposiții industriale, cu obiecte produse de sodali meseriași.

* (Influința electricității atmosferice asupra oașelor.) După cum cetim, țeranii în Franția au observat de mult timp, că electricitatea atmosferei are o mare influență asupra ființelor organizate. Toate femeile menajere știu, că o furtună însoțită de trăsnete, face să se peardă ouăle dela o cloșcă sau le avortează, chiar când dau cea mai mare speranță. Pentru aceasta ele, fără a esplica motivul, obicinuesc a pune o bucată de fer în cui-barul cloșcei care apără astfel ouăle.

Această bucată de fer, fiind mai simțitoare pentru electricitate, servece ca aliment fluidului electric, apărând alte corpuri organizate din prejur.

Se iee notiță cei cari se ocupă cu scoaterea puilor de găină.

* (Vieața după moarte.) Fisiologii francezi urmăresc cu ardoare studiile lor privitoare la fenomenele vitale după moarte asupra cadavrului suplicișilor. Acum câteva zile s'a executat la Caen un asasin numit Heuvertevent. Dl doctor Laborde, îndată după moarte, a putut să facă esperințe interesante asupra cadavrului seu.

După ce a constatat contracțiuni pe mai mulți mușchi, doctorul Laborde a procedat la escitarea nervului hypogloss prin electricitate; această escitare a produs mișcări foarte accentuate ale limbei.

În urmă eminentul medic a introdus sânge de bou defibrinat în artera carotidă stângă și a pus mâna dreaptă în comunicațiune cu un câne viu. Aproape îndată fața 'și-a reluat colorațiunea, și sângele a început să curgă dintr'o rană făcută la cap.

O esperiență privitoare la escitabilitatea cerebrală n'a dat rezultat.

* (Bibliografic.) Publicațiunile academiei române:

Etymologicum magnum Romaniae.

A eșit de sub tipar fascioara 1 a tomului I din: *Etymologicum magnum Romaniae.* — Dicționarul limbii istorice și poporane a Românilor lucrat după dorința și cu cheltuiala M. S. Regelui Carol I. sub auspicele Academiei Române de B. Petriceicu. Hasdeu.

Publicațiunea întreagă se va compune din circa 10 tomuri în 8° mare de câte minimum 30 coale. Fie-care tom se va publica în 4 fascioare.

Tomul I va cuprinde toate cuvintele românesce începătoare cu litera A. (A.-Azuga).

Fascioara 1 cuprinde pe LIX pagine: „Prefața”, „În loc de introducere: I. Ce este etimologia? II. Cum se amestecă limbile? III. În ce consistă fisionomia unei limbi?” și pe 64 pagini cuprinde cuvintele A.-Acaș.

Prețul unui tom este 12 lei. Se primesc abonamente pentru fiecare tom, însă nu se vînd fascioare separate.

Abonaților li se vor expedia fascioarele îndată după tipărire.

Abonamentele se fac la *Stabilimentul grafic Socce et Teclu, București, Strada Berzei No. 96.*

— *Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice și pentru privați.* Prelucrat după Tôpler, metoda lui Ahn de Paul Budiu, profesor gimnasial. Prețul unui esemplar broșurat 90 cr. legat 1 fl. Brașov, editura lui H. Zeidner. 1885. Octav, pagine 178.

Asupra acestui manual de școală revenim cu o recensiuie în detaiu.

Loterie.

Sâmbătă 29 Iuliu n. 1885.

Buda: 88 74 34 71 41

Bursa de Viena și Pesta.

Din 1 August n. 1885.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Galbin	5.91	5.88
Napoleon	9.91 1/2	9.91
100 marce nemțesti	61.45	61.45
London (pe poliță de trei luni)	125.10	125.10

Nr. 142.

[1061] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante ambe posturile de învățători la școala noastră confesională greco-orientală română din Porcești, prin aceasta se descrie concurs pentru întregirea lor.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt câte 300 fl. v. a., anuali și cuartir natural.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și așterne cererile concursuali instruite conform prescrierilor în vigoare la oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrighului (posta Avrigh, Felek) până la 9 August a. c. st. v.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrighului.

Avrigh, 1 Iuliu 1885.

Ioan Cădea,
administrator ppresb.

[1062]

CONCURS.

1—3

Pentru întregirea posturilor învățătoresci clasa I. și II. dela școala română gr. or. din Sighișoară, se descrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu aceste posturi învățătoresci sunt următoarele:

1. Salariu anual de 300 fl. v. a. și anume: 280 fl., în bani, și 3 stânjini de lemne în natură, în valoare de 20 fl. v. a. pentru fie-care clasă; dintre cari pentru clasa I. din cassa alodială 206 fl. în rate lunare decursive, eară 74 fl., din repartitiune.

Pentru clasa II. din cassa alodială 235 fl. în rate lunare decursive, eară 45 fl. din repartitiune.

Pre lângă acestea cuartir gratuit în edificiul școalei pentru ambii învățători.

2. Dela concurenți se pretinde: ca pre lângă prescrierile legilor vigente, să documenteze pregătire de cel puțin 4 clase gimnasiale, cursul pedagogic sau teologic; să țină (în mod perondătoriu) strănă în biserică în Duminecele și sărbătorile de preste anul scolastic; să țină prelegere cu elevii din școala cuotidiană și de repartitiune conform „Normativului.”

Dintre competenți se vor preferi aceia, cari vor arăta un serviciu de cel puțin 5 ani pe cariera învățătorescă; vor fi în stare a compune și conduce un chor vocal cu tinerimea școlară și sunt dedicați numai pentru cariera învățătorescă.

Petițiunile concursuali instruite după condițiunile sus indicate, sunt a se așterne până la termenul prefapt, comitetului parochial gr. or. din „Sighișoară.”

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Sighișoară, în 25 Iuniu st. v. 1885.
Ioan Muntean, **Michaile Moldovan,**
președinte. actuariu.

Ad. 233.

[1063] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc din parochia Vingard, devenit vacant se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

a) un salariu anual de 200 fl. v. a. care au a se plăti din repartitiune.
b) cuartir liber în edificiul școalei.
c) 3 orgii de lemne, din care are a se încălzi și școala.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite suplicele lor instruite conform legilor școlare vigente, în termenul prefapt, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sas-Sebeș, 5 Iuliu 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu,
protopop.

Nr. 620

[1064] 1—3

CONCURS.

La școalele reuniunii foștilor grănițeri din regimentul I. român sunt de conferit pe calea concursului următoarele stațiuni învățătoresci:

1. Postul de învățătorescă la școala din Voila, comitatul Făgărașului, cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemne de foc după trebuință.

2. Postul de învățătoriu secundariu la școala din Vestem, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. salariu anual, apoi cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățătoriu adjunct la școala din Voila, cu salariu de 180 fl., cuartir și lemne de foc.

Concurenții la aceste posturi au să și substearnă cererile instruite cu diploma de calificatiune și alte documente legali, până în 20 August st. nou la

Comitetul administratoriu de fondul școlastic al foștilor grănițeri din regimentul I. român în Sibiiu.

Nr. 103.

[1065] 1—3

CONCURS.

La școalele medii și la școala normală (primară) române gr. or. din Brașov, sunt de ocupat următoarele posturi:

1. un post de profesor de filologia clasică ca studiu principal; istoria și limba română ca studii auxiliare, pe lângă cunoașterea limbii și literaturii maghiare, conform §. 61 din legea de instrucțiune; la gimnasiu;

2. un post de profesor de chemiă, merceologie, tehnologie, ca studii principale, fizica, limba română, magiară ori germană, ca studii auxiliare; la școalele comerciale și reale;

3. un post de profesor secundar de muzica vocală, pentru gimnasiu, școala comercială și reală și la clasa a IV și V-a de fete;

4. un post de profesor secundar de gimnastică pentru gimnasiu, școala comercială, reală și normală;

5. un post de profesoară la clasa IV și V-a de fete;

6. un post de învățător la școala normală (primară).

Pentru ocuparea acestor posturi se descrie concurs cu termen până la 15/27. August 1885.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforia, instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religie gr. orientali;

b) că au purtare morală și politică bună;

c) că sunt sănătoși;

d) că reflectanții la posturile de sub Nr. 1 și 2, au calificatiunea prescrișă de legea de instrucțiune din anul 1883 §§. 29, 30, 61 și 62, în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare a le autorităților bisericesci confesionale rom gr. or. din Archidieceasa Transilvaniei;

e) reflectanții la postul de sub No. 3, să producă testimoniu despre absolvirea cursului la vreun conservatoriu de muzică, sau că posedă cunoștințe temeinice de muzica vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub Nr. 4. vor documenta cu testimoniu de specialitate capacitatea lor a instrui în gimnastică;

g) concurenții la postul de sub Nr. 5. au să documenteze că posedă cunoștințele necesarii în toate lucrurile de mână femeșci, nu numai în cele de lux, dară mai vârtos în cele de lipsă pentru ducerea unei economii solide; că sunt pedagoage prevăzute cu diplomă de la un institut pedagogic.— Să va preferi aceea concurentă care, afară de limba română — care este limba de propunere — scie încă una din limbile patriei, și limba franceză;

h) concurenții la postul de sub Nr. 6, vor produce testimoniu că au absolvat cursul pedagogic, testimoniu de calificatiune învățătorescă, că cunosc pe lângă limba maternă pe cea maghiară și germană; că posedă cunoștințe teoretice și practice de grădinarit de gimnastică și de desen linear.—

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

Pentru concurenții de sub No. 1 și 2. Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§. 30. legea de instr: 1883) Salariu anul de 700 fl. după aceea în următorii 2. ani 800 fl. și de aci înainte salariu constant anul de 900 fl. cuincuenale de câte 50 fl. cari se vor repeta de 5. ori, și relut de cuartir precum și drept de pensiu conform statutului în vigoare.

Postul de sub No. 3, este împreunat cu salariu anual de 500 fl. Acest profesor va putea deveni și conducătoriu al corului bisericesc dela Biserica română gr. or. a St. Nicolae din loc, pe lângă o remunerațiune anuală de 600 fl. v. a.

Cu postul de sub No. 4. este împreunat un salariu anual de 400 fl. cu cel de

sub No. 5. un salariu anual de 400 fl. v. a., eară cu cel de sub No. 6, este împreunat în anul prim de serviciu salariu anual de 300 fl. în următorii doi ani salariu anual de 400 fl. eară de aci înainte salariu de învățătoriu definitiv de 500 fl. v. a. și două decenale de câte 100 fl. v. a. precum și relut de cuartir.

În fine au să dechiare toți concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat dispozițiunilor în vigoare a le institutului.

Brașov 16/28 Iuliu 1885.

Eforia școalelor centrale române ort. răsăritene.

Nr. c. p. 35.

[1066] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoriu și unul de învățătorescă, la școala capitală rom. gr. or. din Sas-Sebeș, se descrie concurs cu termenul de 20 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt: 350 fl. v. a. ear după cinci ani de serviciu 400 fl. v. a. la an.

Doritorii de a ocupa acestea posturi, au a-și adresa — până la termenul amintit — suplicele instruite în sensul legilor din vigoare, la oficiul protopresbiteral gr. or. în Sas-Sebeș; și anume pentru postul întâiu cu atestat de calificatiune, să fie absolut cel puțin 6 clase gimnasiale, teologia ori pedagogia și iertând împrejurările să se înfășoșeze în vre-o Duminecă ori sărbătoare în biserică, pentru a-și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Învățătoresca pre lângă lucrul de mână va avea a providea învățământul și în o clasă de fete. În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

S-Sebeș, în 3 Iuliu 1885 v.

I. Tipeiu, **Z. Mureșan,**
protopop. not. com

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la școalele confesionale din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Orăștiei se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Român.”

1. Orașul Orăștie 3 posturi învățătoresci cu leafă anuală de câte 300 fl. v. a. solvite în toată luna — lemnele necesare, cuartir frumos în edificiul școalei și jumătate din di-dactrul dela școlarii externi. Unul dintre învățători se va alege Director, pentru care va primi încă o remunerațiune de 150 fl. v. a. Învățătorii carele va forma un cor bisericesc și-l va instrua în cântările liturgice de 4 voci va primi un onorariu de 100 fl. v. a. plătiți în 4 rate decursive — ear învățătorii carele după usul de până acum va fi ales la școala de meserii are să primească dela dirigetoria școalei respective anual 100 fl. v. a.

2. Orășcioara de sus ca școală centrală cu salariu anual 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesare.

3. Romoșel, leafă anuală 300 fl. v. a. din cassa alodială — cuartir și lemne.

4. Orășcioară de jos, leafă anuală 200 fl. v. a. cuartir și lemne.

5. Bincințiu, leafă anuală 200 fl. v. a. cuartir și lemne.

6. Beriu, salariu anual 200 fl. v. a. cuartir și lemne; la aceasta școală se va instrua și copii de școală din învecinata comună Sereca.

7. Acmariu, salariu anual 200 fl. v. a. cuartir și lemne.

8. Simeria (Pischi), leafă anuală 200 fl. v. a. cuartir și lemne.

9. Magura, salariu anual 200 fl. v. a. cuartir și lemne.

10. Petreni, salariu anual 150 fl. cuartir și lemne.

11. Turdaș, salariu anual 100 fl. cuartir și lemne.

12. Gelmariu, salariu anual 100 fl. cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din acestea posturi au a subscrerne petițiunile lor instruite conform prescrierilor legilor din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Orescie 12 Iulie 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Orăștiei:

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

[1067] 1—3

Nr. 490.

[1068] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele române gr. or. din comunele mai jos însemnate, se descrie concurs cu termenul până la 15 August a. c. st. v.

1. Meșterhaza, cu salariu anual de 200 fl. cuartir în edificiul școalei și lemnele trebuincioase de încălzit.

2. Mureș-Cueșd, cu salariu anual de 200 fl. cuartir natural în edificiul școlar și lemne de încălzit.

3. Ripa inferioară, cu salariu anual de 160 fl. v. a. dela circa 100 copii obligați a cerceta școala 25 feldere bucate (4 cupe cucuruz stărmit dela fie-care copil) = 25 fl. cuartir în edificiul școalei și lemne de încălzit în preț de 15 fl. cu totul dar 200 fl.

4. Idicelsat, cu salariu anual în bani de 150 fl. cuartir natural în edificiul școlar și 2 stângini de lemne pe picioare.

5. Idicel-pădure, cu salariu anual în bani de 150 fl. cuartir natural în edificiul școlar și 2 stângini de lemne pe picioare.

Salariile se solvesc din repartitiune pe popor în 4 rate egale.

Petenții au de a-și așterne suplicele lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul până la termenul susindicat, posta ultimă Reghinul săsesc.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel, 2 Iuliu, 1885.

Galaction Șagău,
protopresbiter.

Nr. 424.

[1059] 1—3

EDICT.

Gligor Verde din comuna Dobârca protopresbiteratul Mercurii, carele de 4 ani trecuți a părăsit pre legiuita sa soție Rachila Muntean și a pribegit în lume fără a se sci ubicațiunea lui, se citează a se presenta înaintea subscrisului oficiu protopresbiteral în termen de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția sa se va pertracta și decide și în absența lui.

Mercurea, 15 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurii.

I. Droc,
protopresbiter.

Nr. 423.

[1060] 1—3

EDICT.

George Rujan din Mercurea, protopresbiteratul Mercurii, carele de 5 ani trecuți a părăsit pre legiuita sa soție Anastasia Filip din Reciu și a pribegit în lume fără a se sci ubicațiunea lui, se citează a se presenta înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral în termen de 3 luni de zile dela publicarea acestui edict, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția sa, se va pertracta și decide și în absența lui.

Mercurea, 15 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii.

I. Droc,
protopresbiter.